

Čudež Lazarjeve obuditve od mrtvih je v Janezovem evangeliju Jezusov sedmi in zadnji čudež. Z njim se že začne teden Njegovega trpljenja in smrti. Jezus nas želi vpeljati v skrivnost smrti in vstajenja. Želi, da bi tudi mi vsi zajeli svojo notranjo moč in trdnost iz skrivnosti smrti in vstajenja.

Jezus je pojasnil, kakšen je namen tega čudeža: »Ta bolezen ni za smrt, ampak v božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin«.

In kakšen je naš odgovor na ta čudež? Kaj nam pomeni? Ena možnost je, da nič. Drugo pa nam je pokazal apostol Tomaž: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!« Da umrjemo skupaj z njim, ne pa sami in brez smisla. Kakor Tomaž tudi mi lahko dojamemo, od kod in čemu ima Jezus takšno notranjo moč. Ali nas kaj gane, da je pripravljen iti tudi v smrt samo zato, da bi tebi in meni, vsakemu izmed nas, pokazal Očetovo ljubezen v vsej njeni moči? To je njegova resnična veličina oziroma slava.

V teh dneh vsi prosimo, da bi Bog nas in naše drage rešil vsakega trpljenja in smrti! Skupaj z Marto poslušajmo, kaj nam Jezus odgovarja: »Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?« Tik pred grozo groba nam spet pravi: »Ti mar nisem rekel, da boš videla božje veličastvo, če boš verovala?« Za Jezusa živeti pomeni videti božje veličastvo, božjo ljubezen. Vera nama omogoči življenje, ki je v gledanju božje ljubezni ali slave.

Če beremo evangelij naprej, vidimo, da so Jezusa v resnici umorili na križu. Prav to smrt na križu evangelist imenuje poveličanje. Pri tem ne misli samo na vstajenje, ki bo smrti na križu sledilo. Slava, ki jo ima v mislih, je v tem, da pokaže, kako močno Bog ljubi ljudi, vse, tudi vsakega izmed nas. Jezusova slava ali poveličanje je v božji ljubezni, ki doseže ljudi. To je smisel besede slava. Slava postane razodetje in dar življenja, ki ga Očetova ljubezen dokončno zaznamuje. Duh omogoča, da sva te ljubezni deležna in iz nje živiva tudi ti in jaz. Čudež obuditve Lazarja je znamenje tega.

Ali se spomniš, kako Marta Jezusu odgovori, ko jo vpraša, ali veruje: »Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki

prihaja na svet.« Marta ne reče, verjamem, da lahko obujaš mrtve, ampak pravi, verujem, da si ti Kristus, božji Sin. Marta pokaže, da je Jezusa resnično srečala in da jo ima rad. Sprejela ga je kot od Boga poslanega. Popolnoma mu zaupa. Še več. Trdi, da je samo Jezus tisti, ki ji bo v polnosti in zares uresničil vse želje njenega srca. Ker mu popolnoma zaupa, ji Jezus pove, da bo videla božje veličastvo in hodila za njim tudi skozi smrt. Tudi ti in jaz sva danes povabljeni, da moliva: »Usmiljeni Oče, pomagaj nam, da bomo živeli in delovali v moči tiste ljubezni, ki je tvojega Sina vodila, da je dal svoje življenje za nas.«

V teh dneh me še posebej nagovarja razmišljanje Michaela Rekl, ki ga želim podeliti z vami.

Bolezen z namenom

Človeštvo je dobilo točno takšno bolezen, kot si jo je zaslužilo.

Naravo smo nehali ceniti in zato smo dobili tako bolezen, da začutimo, kako je naše bivanje v njej tako dragoceno.

Nehali smo delati za družino, zato nas je ta bolezen zaprla po domovih, da smo se ponovno naučili, kako funkcionirati kot družina.

Nehali smo ceniti stare in bolne in zato nas je ta bolezen spomnila, kako ranljivi so.

Nehali smo ceniti zdravnike in farmacevte, da smo ugotovili, kako nenadomestljivi so.

Nehali smo spoštovati učitelje in zato je ta bolezen zaprla naše šole, da bi starši lahko poučevali sami.

Mislili smo, da lahko kupimo vse, da smo lahko kjer koli in s komer koli si želimo in zato imamo tovrstno bolezen, da spoznamo, da nismo vsemogočni.

Prosti čas smo preživljali v nakupovalnih središčih, zato jih je bolezen zaprla, da se zavemo, da si sreče ne moremo kupiti.

Veliko pozornosti smo posvetili svojemu videzu, zato nam je bolezen prekrila obraze, da smo spoznali, da naša lepota tam ne obstaja.

Mislili smo, da smo gospodarji tega planeta, zato smo dobili to bolezen, da bi nas lahko nekaj tako majhnega, kar ni mogoče niti videti, pokorilo in nam dalo nekaj ponižnosti.

Ta bolezen nam je veliko vzela, hkrati pa nam daje priložnost, da se tako naučimo in razumemo, kaj je v življenju najbolj pomembno.